

Презъ януари и февруари всички главатарии тайно преминали Дунава и отишли по мѣстата си. Тѣ известили на всички граждани и селяни да се готвятъ здравата, мъжки, безстрашно.

Но все пакъ имало хора, които се страхували, ала мисълта, че скоро ще бждатъ свободни ги насърдавала. Всички се готвѣли. Едни лѣтели по зимниците куршуми, други кроили и шиели форма за възстаниците, трети приготвяли калпаци съ кръстове на чело, четвърти провѣртѣли черешови трупи и стъкмили топове, а учителките, купили платъ и шиели знамена за българските дружини. Всички работѣли, и старо и младо, и болно и здраво.

Наредено било, всичко до 1-и май да бжде добре приготвено и на този день да пукне пушката за народното освобождение — възстанието ще се обяви — войната съ турците се продължава.

Огъ всички окръзи най-бързо и добре работили въ Панагюрския окръгъ. Панагюрци били събудени, смѣли и храбри хора. Тѣ събрали и въоръжили една дружина до 1000 човѣка. За началникъ на тази дружина избрали Павелъ Бобековъ. Въ Копривщица, дето работилъ младия и сърдченъ апостолъ Тодоръ Каблешковъ, имало сжщо храбри и юнаци хора, съставили една дружина отъ 500 човѣка. Така редили народните хора, щото въ всѣки градъ да се събератъ отъ 500 до 1000 души подъ една команда, а въ селата по-малки чети отъ 50 до 100 човѣка — всички съ своите началници.

Едно събрание отъ народни представители отъ цѣлия окръгъ се свикало на 14 априлъ въ горската мѣстность *Оборище*, близо до Панагюрище. Събранието намѣрило, че всички още не сж готови. Нѣкой казвали да се почакатъ и другите окръзи, та